Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26001
Copyright: Admont, Benediktinerstift

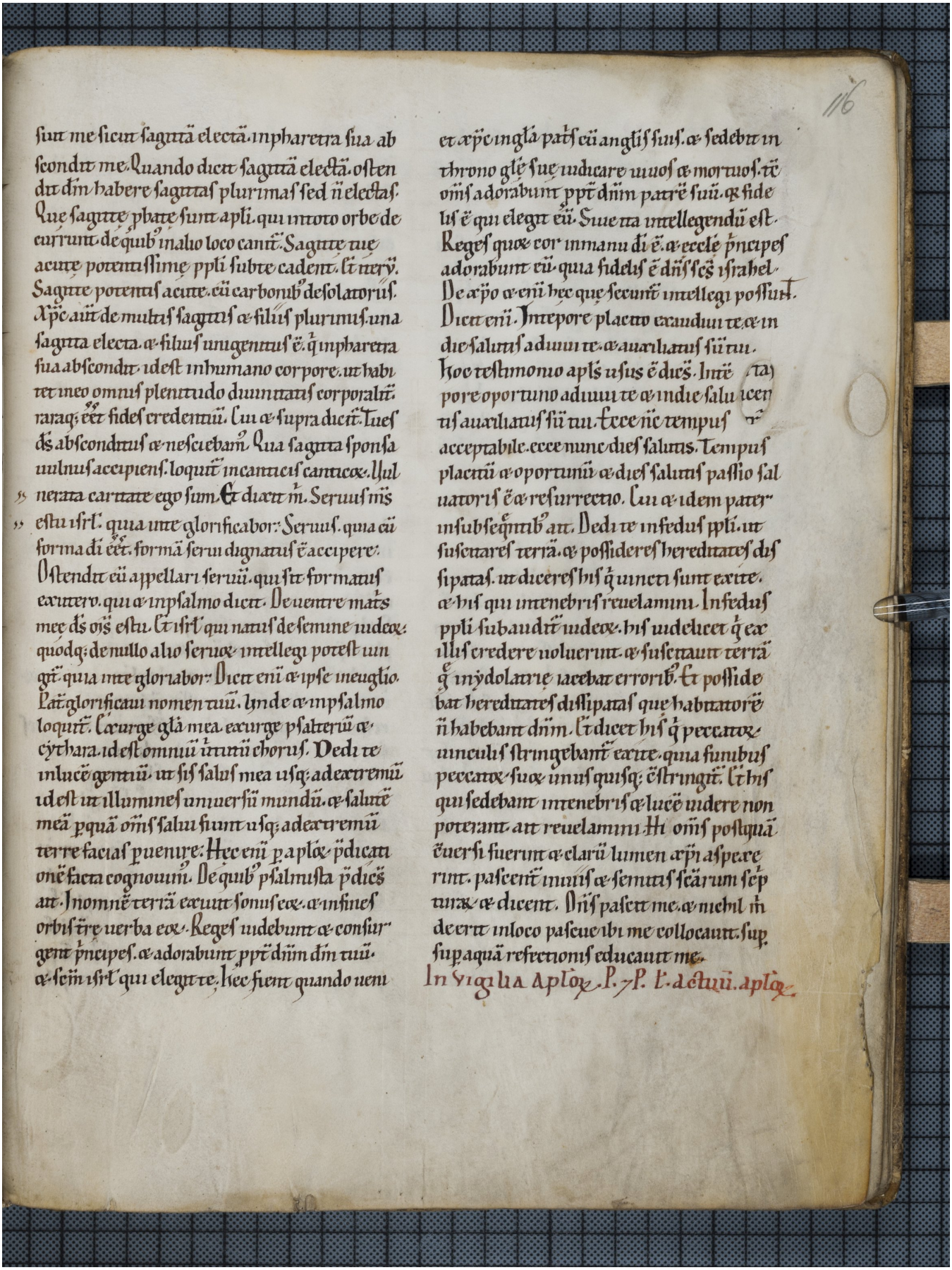

116

sunt me sicut sagittā electā. in pharetra sua ab
scondit me. Quando dicit sagittā electā. osten
dit dm̄ habere sagittas plurimas sed ñ electas.
Que sagitte pbate sunt apli. qui in toto orbe de
currunt. de quib̄ in alio loco cantt̄. Sagitte tue
acute potentissime ppli subte cadent. Et terr̄.
Sagitte potentes acute. cū carbonib̄ desolatorib̄.
Xpc̄ aūt de multis sagittis a filiis pluribus. una
sagitta electa. a filius unigenitus ē. q̄ in pharetra
sua abscondit. id est in humano corpore. ut habi
tet in eo omnis plenitudo diuinitatis corporaliter.
ratiq; ēēt fides credentiū. Cui a supra dicit. Tues
ds̄ abscondit us a nesciebam. Qua sagitta sponsa
uulnus accipiens. loquit̄ in canticis canticorū. Vul
nerata caritate ego sum. Et dicit m̄. Seruus mis
estu israel. quia inte glorificabor. Seruus. qua cū
forma di ēēt. formā serui dignatus ē accipere.
Ostendit eū appellari seruū. qui sit formatus
ex utero. qui a in psalmo dicit. De uentre mat̄s
mee ds̄ oīs estu. Et israel qui natus de semine iudeo.
quodq; de nullo alio seruo intellegi potest un
gr̄i. quia inte gloriabor. Dicit enī a ipse in euglio.
Pat̄ glorificaui nomen tuū. Vnde a in psalmo
loquit̄. Exurge gla mea. exurge psalterū a
cythara. id est omnīū utrūq; chorus. Dedi te
in lucē gentiū. ut sis salus mea usq; ad extremū
id est ut illumines uniuersū mundū. a salutē
meā. pquā oīs salui fiunt usq; ad extremū
terre facias puenire. Hec enī p apl̄m pdicatio
onē facta cognouim̄. De quib̄ psalmista pdicēs
ait. In omnē terrā exiuit sonus eorū. a in fines
orbis terre uerba eorū. Reges uidebunt a consur
gent pncipes. a adorabunt ppt̄ dnm̄ dm̄ tuū.
a scm̄ israel qui elegit te. Hec fient quando uen
et xpc̄ in gla patis eū angelis suis. a sedebit in
throno gl̄ē sue iudicare uiuos a mortuos. et
oīs adorabunt ppt̄ dnm̄ patrē suū. a fide
lis ē qui elegit eū. Sue ita intellegendū est.
Reges quia cor in manu di ē. a ecclē pncipes
adorabunt eū. quia fidelis ē dns̄ scs̄ israel.
De xpo a enī hec que secut̄ intellegi possunt.
Dicit enī. In tempore placito exaudiui te. a in
die salutis adiuui te. a auxiliatus sū tui.
Hoc testimonio apls̄ usus ē dicēs. In tē (ta)
pore opportuno adiuui te. a in die salu iceni
tis auxiliatus sū tui. Ecce nc̄ tempus
acceptabile. ecce nunc dies salutis. Tempus
placitū a opportunū a dies salutis passio sal
uatoris ē a resurrectio. Cui a idem pater
in subsequentib̄ ait. Dedi te in fedus ppli. ut
suscitares terrā. a possideres hereditates dis
sipatas. ut diceres his q̄ uincti sunt exite.
a his qui in tenebris reuelamini. In fedus
ppli subaudit̄ iudeorū. his uidelicet q̄ ex
illis credere noluerunt. a suscitauit terrā
q̄ in ydolatrie iacebat erroribus. Et posside
bat hereditates dissipatas que habitatorē
ñ habebant dnm̄. Et dicit his q̄ peccatorū
uinculis stringebant̄ exite. quia funibus
peccatorū suorū unus quisq; ē stringit̄. Et his
qui sedebant in tenebris a lucē uidere non
poterant. ait reuelamini. Hi oīs postquā
ē uersi fuerunt a clarū lumen xpi aspexe
rint. pascent̄ in uiis a semitis scārum sēp
tuarū a dicent. Dns̄ pascit me. a nichil m̄
deerit in loco pascue ibi me collocauit. sup
sup aquā refectionis educauit me.

In Vigilia Aplōr. P. ⁊ P. L. de tuū. aplōr.